

V.

möga, mögen; möga hā ⁿ , gemocht haben.		
pres. ind.	pres. conj.	impf. conj.
i mag, ich mag	mög(i), möge	möcht, möchte
du magšt	mög(i)št	möcht(i)št
er mag	mög(i)	möcht
miær mögænd	mögænd	möchtænd

möga bedeutet auch „können“, „im Stande sein“.

VI.

wella, wollen; wella hā ⁿ , gewollt haben.		
well, wolfe; wend oder wellænd, wollt.		
i well, ich will	well(i), wolfe	wet, wollte
du wet, du willst	wellišt	wet(i)št
er well, er will	welli	wet
miær wend, wir wollen wellænd		wetænd

VII.

düerfa (derfa, dörfa), dürfen; düerfa hā ⁿ , gedurft haben.		
i derf, ob. darf, ich darf derf(i), düerf(i),	düerft, dörft	
	dörfi, dürfe	
du derfšt, darfšt	derfišt, düerfišt,	düerf(i)št, dörftišt
	dörfišt	
er derf, darf	derfi, düerfi, dörfi	düerft, dörft
miær derfænd,	derfænd, düerfænd,	düerftænd, dörftænd
dorfænd	dörfænd	

VIII.

sölla, sollen; sölla hā ⁿ , gesollt haben.		
i söll, ich soll	söll, soffe	sött, softe
du söllšt	söllšt	sött(i)št
er söll	söll	sött
miær söllænd	söllænd	söttænd

IX.

müøða, müssen; müøða hā ⁿ , gemußt haben.		
i müøß, ich muß	müøß(i), müße	müøßt, müßte
du müøšt	müøßišt	müøßtišt
er müøß	müøß(i)	müøßt
miærmüænd(müøßænd)	müøßænd	müøßtænd